

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 392/2016
24.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору тужилаца Р.Б., Т.Б., Г.Б., А.Б. и Ф.Б., чији је пуномоћник Н.Ц., адвокат из У., против туженог Републичког фонда за пензионско и инвалидско осигурање Београд - Служба дирекције Приштина, Нови Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 629/2015 од 08.12.2015. године, у седници одржаној 24.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 629/2015 од 08.12.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 629/2015 од 08.12.2015. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Шапцу Гж 629/2015 од 08.12.2015. године, одбијена је жалба тужилаца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 32648/13 од 30.03.2013. године, којим је одбачена тужба у овом спору.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложили су да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом чл. 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према чл. 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначења судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став други).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из чл. 404. ЗПП нису испуњени. У конкретном случају ради се о процесном решењу, којим је тужба тужилаца у овом спору одбачена као неуредна применом чл. 98. у вези чл. 192. и 101. став 5. ЗПП. Тачније, тужбу је поднео пуномоћник - адвокат без уредног пуномоћја за заступање тужилаца, при чему у тужби нису наведени ни пребивалиште ни боравиште тужилаца. У тој ситуацији не ради се о правном питању од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити о потреби новог тумачења права. Такође, уз ревизију нису приложене правноснажне судске одлуке, којима је на другачији начин одлучено у истом чињеничном и правном односу, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 420. у вези чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном чл. 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је 26.07.2013. године.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на потраживање у новцу (накнада штете), у коме вредност предмета спора побијаног дела (840.000,00 динара) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу чл. 420. у вези чл. 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**